

ส.ค.ส. ๒๕๔๒
"ความรักที่มั่นคงยั่งยืน"

หากพบความรักที่มั่นคงยั่งยืนอย่างแท้จริง ย่อมมีความสุข
เสมอ ผู้ใดค้นพบความจริง ณ จุดนี้ได้ ย่อมรู้ว่า พรหมทั้ง
นั้น ทุกคนมีอย่างพร้อมมูลอยู่ในตนเองแล้ว

ภายในภาพรวมของทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ว่าใครมองมาจากไหน
หากยังมีกาลเวลา ณ จุดนั้นเป็นสิ่งที่หมด ย่อมเห็นได้สองด้าน
เสมอ ใต้ทั้งสามารถเห็นความจริงว่า ทั้งสองด้านอยู่บนแกนเดียว
กันด้วย

ถ้ามองจากฐานที่ปลอดจากกาลเวลา ย่อมไม่เพียงพอเห็นได้
สองด้านเท่านั้น แต่ยังสามารถเห็นได้รอบด้าน เสมือนเห็นภาพรูป
ทรงกลมเช่นโลก ซึ่งทุกคนอาศัยใช้กันชีวิตร่วมกัน แต่เป็นรูป
ทรงกลมที่อิสระ ปราศจากเปลือกนอก คงมีแต่แก่นแท้ดั้งเดิม
ที่สุดแล้ว

และโลกใบนี้คือโลกแห่งความจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในจิตวิญญาณ
ของมนุษย์แต่ละคนอย่างมีธรรมชาติ ซึ่งพร้อมเสมอที่จะให้
โอกาสเรียนรู้แก่ทุกคนอย่างปราศจากการเล็ดลอดฐานะความเป็น
อยู่ บนพื้นฐานความจริง ซึ่งมีความหลากหลายเป็นสังขาร

บุคคลผู้สนใจเรียนรู้จึงควรมุ่งมั่นรักษาสังขาร เห็นการห่อ
หุ้มที่ติดจากฐานตนเองไว้ให้มั่นคงอยู่ได้ตลอดไป โดยไม่ยอม
ตกเป็นทาสของสิ่งทั้งหลายซึ่งอยู่รอบด้าน ใต้ทั้งยังมีวิถีการ
เปลี่ยนแปลง หลักรัฐาธรรมนึ่งขึ้น ไม่ว่าจะก้าวไปถึงไหน

อันนี้ ผู้ที่เข้าถึงสังขารระดับหนึ่งแล้ว ย่อมรู้ได้ว่า "ภาพรวมภายใน
กระบวนการเรียนรู้อันมีธรรมชาติของมนุษย์แต่ละคน ย่อมมี
อดีตเป็นพื้นฐาน รวมด้วยสภาพแวดล้อมซึ่งอยู่รอบด้านของวิถีชีวิต
ที่ผ่านพ้นมาแล้ว เป็นเงื่อนไขกำหนดอนาคตอย่างสำคัญ

อดีต ณ จุดเริ่มต้นของชีวิตที่เกิดขึ้นในโลก ซึ่งแต่ละคนไม่เหมือนกัน
กัน น่าจะหมายถึง สิ่งทั้งหลายที่เรียกว่า "ชาติภาพ" ก่อนจะมาถึงจุดนี้ เป็น

มนุษย์จึงควรจะได้มีความพร้อมในการเรียนรู้เพื่อหวังชำระล้างสิ่งที่ไม่ดี
 อหิง ประสพการณ์ชีวิตได้สอนให้แต่ละคนรู้ว่า ขณะที่เกิดมา
 บ่อมีเรือในในรากฐานตนเอง แตกต่างกันไปมากบ้างน้อยบ้าง
 แต่ผู้ที่เกิดต่างเวลา กัน ไม่ว่ามากหรือน้อย อาจมีความใกล้เคียง
 กันได้ จึงทำให้รู้ความจริงว่า "ความคิดที่สื่อถึงกันได้นั้น บ่อ
ไม่มีผลมาจากความต่างวัย แม้ห่างกันมากแค่ไหน"

หลักธรรมที่ได้พิสูจน์ไว้แล้วอย่างชัดเจนว่า "ความจริงเกิด
ขึ้นและรู้ได้จากรากฐานที่อิสระ" ดังนั้น ความหมายของคำกล่าว
 ที่ว่า "ใจตรงกัน บ่อสื่อถึงกันได้ไม่ยาก แม้ด้วยอายุน่ากัน
มาก" และ แม้ชีวิตและร่างกายอาจไม่เคยมีโอกาสสัมผัสกัน
 มาก่อน

ดังนั้น ความหมายของสิ่งที่มักกล่าวกันว่า "เคยทำบุญ
ร่วมกันมาแต่ชาติก่อน" จึงหาใช่หมายถึงชีวิตและร่างกายเคย
 สัมผัสกันมาแต่อดีตไม่ หากจะอยู่ด้วยความมีเหตุมีผล สัมพันธ์
 ถึงซึ่งกันและกันมากกว่า

นอกจากนั้น "บุญ" หมายถึงการเรียนรู้ความจริงได้
 ถึงแก่นแท้ของโลกซึ่งอยู่ในรากฐานตนเอง อันหมายถึงโลก
 ที่ปลอดและจากเปลือกนอก ได้อย่างลึกซึ้ง ก่อนที่จะ
 มุ่งความคิดไปยังบุญในรูปแบบ ซึ่งมีแก่นนี้คล้ายกับรูป
 วัตถุแก่ผู้อื่น แม้แต่พระสงฆ์

จึงสามารถกล่าวจากความรู้ความเข้าใจได้ว่า การ
 สังสรรค์ร่วมกันได้ในอดีต บ่อทำให้บุญมาสัมผัสกันได้
 อย่างเป็นธรรมชาติ อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความรักที่แท้
 คงยั่งยืนได้ตลอดไปด้วย

ผู้ใหญ่ในอดีตได้ฝากสอนบทหนึ่งไว้เป็นมรดก ให้
 บุรุษหนึ่งได้มีโอกาสหาคิด เพื่อค้นหาความจริง ตัว
 ต่อไปนี้

พจนานุกรม	โลกคุณธรรมอันปลุกปลอง
โกณฑลเสนาบดี	สำคัญหมายในทบม
พระชาติวางวาย	มลายวีน ทั้งอันทรีย
สถิตยัถ์แต่ชั่ว	ประดับไว้ในโลก

บุคคลผู้ใฝ่หาคุณงามความดีที่มั่นคงจริงใจ บ่มบ่มอง
เห็นคุณงามความดีของผู้อื่นได้เองอย่างเห็นธรรมชาติ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง เห็นคุณงามความดีของชนรุ่นหลัง

ดังนั้นผู้ใหญ่วัยที่สนใจเรียนรู้สรรพสิ่งทั้งนาลบ และมุ่งมั่นสั่ง
สมคุณงามความดี บ่มบ่มักความสำคัญแก่ชนรุ่นหลัง โดยเหตุ
ที่รู้ว่า ชนรุ่นนี้คือครูผู้สอนตนให้รู้คุณค่าของตัวเองอย่างแท้
จริง

บุคคลผู้มีความดี บ่มบ่มักความดีความเมตตาต่อ
ชนรุ่นหลัง รวมทั้งเพื่อมนุษยชาติซึ่งมีชีวิตอยู่ร่วมกัน
กว่าตน จึงช่วยให้ตนเองมีความดีมีโอกาสดำรงตนต่อไปได้ตลอด
ชั่วภพนี้ รวมทั้งส่งเสริมให้สิ่งซึ่งมีอยู่ในรากฐานตนเองเจริญยิ่งขึ้น

ผู้ใหญ่วัยที่ฝึกฝนธรรมประจำใจ บ่มบ่มักความดีความเมตตาต่อ
ชนรุ่นหลัง และไม่วัดติดต่อกับการที่จะให้ชนรุ่นหลังต้องเข้าใจ
ภาษาตนก่อนเพื่อให้มีความสำคัญแก่ตัวเอง หากมีความดี
ได้เห็นชนรุ่นหลังมุ่งมั่นทำงาน โดยให้ความสำคัญแก่ชนรุ่นถัด
ไป รวมทั้งเพื่อมนุษยชาติทั้งนี้ซึ่งมีชีวิต อยู่ตกอยู่ในสภาพดีด้วย
โอกาสกว่าตน

ความดีนั้นควรยั่งยืนตามสภาพที่เป็นจริง จึงควรจะหมาย
ถึงสิ่งซึ่งมั่นคงแล้ว เหนือกว่าสิ่งอื่น

ผู้ใหญ่วัยที่ฝึกฝนความดีความดี บ่มบ่มักความดี บ่มบ่มักใจไว้ได้ว่า
การที่เขาสอนชนรุ่นหลังมีอยู่แล้ว เห็นนั้น ควรถือว่าระลึกถึง
พระคุณของผู้ใหญ่แล้ว ทั้งนี้และทั้งนั้น เนื่องจากมีพระคุณ
ฐานความดีร่วมกัน ดังนั้นที่กล่าวกันว่า "เห็นธรรมรอบเห็น"

ผู้ใหญ่ นานี่น่ะจ๊ะ"

กุตร่วมกันตั้งคำถาม พร้อมเก็บนั้นไว้ตัวอย่างอิสระ: "พี่ว่า ระหว่าง
 ผู้ใหญ่กับเยาวชนจริง แม้มีค่าน้ำใจใกล้กันแค่ไหน และ: ข้อเหตุผล
 ที่อ่านบทความจริงได้ว่า หน้าที่การงานของพ่อแม่ของน้องต่าง ๆ ที่ปรากฏ
 ที่สัมผัสได้ในโลก จะเปลี่ยนแปลงสองด้านเท่านั้น แต่สรุปการถาม
 เรื่องของเนโนได้จำประจักษ์จากเมล็ดอก อันหมายถึงอิสระแล้ว

๑๑. ละสังขารสิ่งหนึ่งซึ่ง ๕๐ ปีนี้มนุษย์มีใจกวนเร่เลวทร� เพื่อ
 หนีไปสู่จุดที่ล่องหนเห็นทุกด้าน สานถึงกันเป็นธรรมดาน
 ซึ่งสิ่งต่างกล่าวอาจเรียกว่า แก่นแท้ของทุกสิ่งทุกอย่าง ๑๑. ละ
 เพ็ญหนึ่งเดียว มีรากฐานเป็นความจริงอยู่ภายในจิตวิญญาณ
 มนุษย์แต่ละคน

ผู้ใหญ่มักมีความเป็นผู้นำอยู่จริง ชอบมีอำนาจรัก ความ
เมตตา และห่วงใยคนอื่นมาก โดยเจตนาเห็นความสำคัญกับคน
ที่มีความจริงใจต่อส่วนรวม และทุ่มเททำงานอย่างเต็มที่ให้
เป็นสัมฤทธิ์ได้ ชอบสั่งสอนคนกลับมา สอนของตามลำดับขั้น
อันเป็นมงคลแก่ชีวิตตนเอง ชอบปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุขมาก

ส่วนตัวเขาเองเป็นผู้มีคุณงามความดี เป็นผู้ทำงาน
จิตใจดีของครอบครัว ลึกซึ้งดีของตัวผู้ใหญ่อีกอย่าง
ตลอดทั้งนี้ จึงทำให้ชีวิตเขาเจริญด้วยคุณธรรมและปัญญา
อีกทั้งยังดีอย่างเห็นธรรมด้วย

การเขียนรู้เรื่องกันและกันคือมีเหตุมีผล ประกอบในจิตใจ ทั้ง
ของตัวผู้ประพันธ์และผู้อ่าน ผู้คิดมาเจริญ และผู้คิดมามั่นคง
ร่วมกันตลอดไว้มาตามเหตุและผล

ถึงใจของคนแก่คิดถึงหมดใจกับแม่ในตู้ทุกคนที่ยังสามารถ
เลี้ยงดูคุณแก่ในตนเอง รวมทั้งเขารับผู้ไปหาคุณตาแม่ที่หัวกำลัง
สโคงเตบโตขึ้นเป็นแม่ในตู้ต่ออีกในหอภาคด้วย.